

ОБЩИНА ЕТРОПОЛЕ ОТБЕЛЯЗА 145 ГОДИНИ ОТ ГИБЕЛТА НА ВАСИЛ ЛЕВСКИ

Понеделник, 19 Февруари 2018

На 19.02.2018 година отбелязахме 145 години от изпълнението на смъртната присъда на Васил Левски. Етрополската общественост преклони глава пред подвига на Левски, пред неговия нелек, но саможертвен път за благо на нашата родина.

145 години от обесването на Васил Левски. Васил Иванов Кунчев, Дяконът, Игнатий, Апостолът на свободата са част от имената, с които е бил познат Левски. Левски е основна фигура в българското освободително движение, една от най-светлите фигури в нашата история, чиято посветеност и отдаденост на каузата за Освобождение няма да бъдат забравени.

Васил Левски е обесен на 18 февруари 1873 година (6 февруари по стар стил), но традиционно датата се отбелязва на 19 февруари. Счита се, че причина за това е техническа грешка, която не е коригирана в учебниците по история и продължава да се разпространява.

В памет на Васил Левски, етрополската общественост отдаде почит и уважение пред неговата светла памет, която е оставила диря в нашата история и с която ние българите се гордеем. С кратък рецитал и възторжени, патриотични песни, паметта на Левски бе почетена от възпитаниците на Професионална гимназия „Тодор Пеев“, град Етрополе и Детска вокална група „Звездица“ с ръководител Цветелина Овчарова. Слово в памет на великата личност прочете г-жа Десислава Найденова – Директор на ПГ „Тодор Пеев“ – град Етрополе.

„18.07.1837 г. - 19.02.1873 година, 36 години. Един кратък, но изключително стойностен живот, на един от най- светлите образи в нашата история. Образ – икона, образ – светиня, образ – идеал. Всяка година,

на този ден, българският народ свежда глава пред живота, подвига и безсмъртието на най-великия българин в нашата история – Васил Иванов Кунчев, известен като Левски, Игнатий, Дякона, но останал в съзнанието на своя народ, като Апостола на свободата.

Името на Васил Левски е символ на величие и безсмъртие, а животът му се превърна в пример на саможертва, честност и нравствена чистота. Той е от великите българи, за който казаното през годините никога не е достатъчно, а магията на Апостолското му обаяние е толкова силна, че всеки българин има изграден идеализиран образ за него, който пази ревностно в сърцето си.

Надхвърлил границите на всички човешки измерения, Левски извървява трудния път от Карлово до Къкриня и от Къкриня до бесилото – страшно, вярвайки във възкресението на свободна България. Той предаде своята вяра и на последователите си и ги накара да осъзнаят, че съдбата им е в собствените ръце.

Рядко природата влага толкова много добродетели в един човек. Рядко храбрите и дръзките са и най-благородни. Още по – рядко властните, безкористните и даровитите са и най-скромни. В Левски са еднакво застъпени душевната мекота с революционната твърдост; мечтателят – с човека на делото, способността на водача – със смиреннието на мъдреца. Той пробужда цяла България, чрез магията на своята цялостно завършена, съвършена личност.

През далечната 1870 година Левски идва за първи път и в нашия град с една основна цел – да събере съмишленици и да създаде таен революционен комитет. Срещата се провежда в дома на етрополеца Тодор Пеев, който става един от най-добрите приятели на Апостола.

„Да бъдем равни с другите европейски народи зависи от нашите собствени, задръжни сили“. Тези думи на Апостола са изречени преди повече от 140 години, но днес звучат много истински и правдиво. Те са сигурен знак, че Левски е надживял своето време, своята епоха и се е превърнал в идеал на цял един народ.

В съвременния свят на подменени нравствени ценности, Левски ни е нужен повече от всякога. В търсене на себе си и на своето място ние можем и трябва да се вгледаме в образа на тази свята личност, да си дадем сметка за своето място и роля в живота, да открием и да тръгнем по пътя на достойнството.

Нека всеки носи в себе си частица от вярата и идеалите на Апостола! Нека никога не забравяме неговите послания, които са безсмъртни! И да се научим да гледаме настоящето през очите на Левски, който превърна думи и дела в едно и ни даде най-добрия урок по родолюбие, патриотизъм и честност.“ Официални гости на събитието бяха: Димитър Димитров – Кмет на Община Етрополе, Марин Маринов – председател на Общински съвет – Етрополе, Росица Христова – заместник – кмет на Община Етрополе, общински съветници, директори на институции, представители на Общинска администрация и граждани.

По време на възпоменателната церемония, след едноминутно мълчание и падане на колене. В памет на Апостола на свободата, венци и цветя бяха поднесени от името на: Кмета на община Етрополе Димитър Димитров и председателя на Общински съвет-град Етрополе Марин Маринов, ОбС на БСП, ПП ГЕРБ – град Етрополе, СУ „Христо Ясенов“- град Етрополе, ПГ „Тодор Пеев“ – град Етрополе, ОУ „Христо Ботев“ – град Етрополе, Историческия музей- град Етрополе, РК „Традиция“, НЧ „Тодор Пеев-1871“, Общинската организация на хората с увреждания, Сдружението на диабетиците, Алианс Български командоси – Етрополе, Общинската организация на БАС, Демократичния съюз на жените в Етрополе и Център „Амалипе“.

